

dette Viemed, at jeg har store Betænkelighe-
der ved at paalægge den, naaget jeg
selvsjælgelig ellers sympathtiserer med, at
ogsaa Arbejderne i Søfart og Fiskeri
faae den samme Fordel som Andre; men
jeg tror, at det bliver en meget for betyde-
lig Afgift at lægge paa Arbejdsgiverne, saa
meget mere, som en meget stor Del af dem
ikke ere synderlig bedre stillede end selve
Nedhjælperne. Naar man bruger denne
Beregning, altsaa $\frac{1}{2}$ Kr. pr. Tons, til at
udregne, hvorledes det stiller sig i de enkelte
Tilfælde, vil man se, at et Seilskib paa
200 Tons, der kan være meget lidt værd
og kun giver en meget lille Indtægt, altsaa
skal udrede til dette enkelte Viemed en Stat paa
ca. 100 Kr. om Aaret, og for at nævne et lidt
større Forhold, saa skal jeg nævne, at Mar-
stal Kommune har en Handelsflaade paa
24,000 Tons. Naar nu en Sum som denne
— og den bliver rimeligvis større — skal
lægges paa denne Kommune, vil den komme
til at udrede aarlig 12,000 Kr. til dette
Viemed. Jeg skal bemærke, at hele Kom-
muniens Budget er saadant Noget som
20,000 Kr., og den vil nu til dette Viemed
— blot efter de smaa Tal her i Lovforslaget,
som ganske sikkert ville blive betydeligt større
— komme til at udrede 12,000 Kr. aarlig.
Jeg tror, at man maa have megen Betænke-
lighed ved at anvende denne Lov ogsaa paa
Søfarten, og at man maa træffe andre
Bestemmelser der end de, der gjælde for
andre Virksomheder, og jeg vil derfor tillade
mig at henlede det eventuelle Udvalgs Op-
mærksomhed paa denne Side af Sagen.

Svede: Jeg skal ikke opholde det høje
Thing over 3 Minutter.

Formanden: Det ærede Medlem
behøver ikke at være saa opierregnende med
Minutterne, thi Sagen gaar over; vi kunne
ikke blive færdige i Dag.

Svede: Jeg vil tillade mig at henlede
det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa,
at man ikke træffer den rette Maade ved at
ville paaligne Bidragene efter den Arbejds-
løn, som er udbetalt; thi derved bliver der
ligefrem lagt en Bøde paa dem, der lønne
godt. Foruden at lønne godt skulle de ogsaa
betale en forholdsvis stor Andel til Dækning
af Udgifterne ved Ulykkestilfælde. Jeg er
enig med de ærede Talere, som have hævdet,
at man ikke bør ved denne Lov forsikre Alle
og Enhver, men kun dem, som have viist, at
de selv ville bidrage Noget til deres For-
sikkring, ved at være Medlemmer af en
Sygeforsikring eller paa anden Maade. Sædvanligt

skalde jeg mene, at man kommer ind paa et
Omraade, hvor man maaste ikke med fuld
Frie har Ret til at gaa ind. Det er nemlig
dette, at gaa ud fra den Forudsætning, at
alle Arbejdsgivere have Raad til at offere
Noget; thi vi maa vel erindre, at der er
mange Arbejdsgivere, der have vanskeligere
ved at komme ud af det, end selve Arbejderne.
Det er for Tiden i en vis Grad Arbejderne,
der diktere den Fortjeneste, som Fabrikkerne
kunne faae frem, og jeg kunde nævne ad-
skillige Fabrikker, som ikke have noget Ud-
bytte eller have et overmaade ringe Udbytte,
saa det forekommer mig at være vel stærkt
at forlange, at disse skulle udrede Noget til
Forsikring, hvor Vedkommende, som faae
Ret til at nyde Understøttelsen, ikke yde
Noget som helst.

Formanden: Da Tiden er saa langt
fremrykket, og da det ogsaa følger af sig
selv, at den ærede Indenrigsministers Fore-
drag ikke kan blive kort — der vil dertil
behøves lang Tid — anset jeg det for rig-
tigt at standse her for at fortsætte paa
Mandag.

Dagsordenen for næste Møde vil være:

1) Fortsættelse af første Behandling
af:

Forslag til Lov om Arbejdernes Sik-
kring mod Følgerne af Ulykkestilfælde
under Arbejdet.

2) Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg
angaaende:

Forslag til Lov om anerkjendte Syge-
taksjer.

Mødet hævet Kl. 4. 25.